

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.8/P/2014

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 13P

Ședința publică din 16 decembrie 2014

Președinte Procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâților H. C., prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... (în prezent suspendat din funcție) și I. A., prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul I...., având ca obiect săvârșirea de către pârâtul H. C. a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. n) și j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și de către pârâtul I. A. a abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.l) din același act normativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns: Inspecția Judiciară prin reprezentanți, inspector judiciari A. S. și G. A., pârâtul procuror I. A. personal și asistat de apărător ales, avocat Ș. F. cu împuternicire avocațială seria B/10.09.2014, depusă la fila 71 dosar și pârâtul procuror H. C. personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care, pârâtul H. C. personal, declară că renunță la serviciile apărătorului său ales, care a fost prezent doar la un singur termen de judecată.

Pârâtul I. A., prin avocat, depune un set de 3 înscrisuri la dosar, care constituie caracterizări privind activitatea și conduita sa profesională.

Nemaifiind alte cereri de formulat, ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților la dezbateri.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată și, în consecință, să se dispună sancționarea disciplinară a celor doi pârâți relativ la săvârșirea abaterilor disciplinare reținute în sarcina acestora, respectiv: pârâtul H. C. pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prev. de art.99 lit.n din Legea 303/2004 constând în „rezolvarea unor cereri și intervenții altfel decât în limita cadrului legal” precum și „nerespectarea confidențialității lucrărilor” prev. de art.99 lit.j) din Legea nr.303/2004, iar în ceea ce îl privește pe pârâtul I. A. pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.l) din Legea 303/2004, constând în „imixtiunea în activitatea altui magistrat”.

Apreciază că pe parcursul desfășurării cercetării disciplinare dar și în cadrul dezbaterilor care au avut loc în fața Secției, a rezultat fără echivoc săvârșirea respectivelor abateri disciplinare, motiv pentru care solicită să se dispună sancționarea celor doi pârâți și aplicarea față de aceștia a unora dintre sancțiunile disciplinare prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004, proporțional cu gravitatea faptelor reținute în sarcina acestora.

Pârâtul H. C. consideră că sesizarea Inspekției Judiciare este neîntemeiată. În ceea ce privește primul punct, referitor la abaterea disciplinară prev. de art.99 lit.n), în sensul că a intervenit altfel decât în cadrul legal și prin folosirea funcției deținute pentru transferarea subofițerului S. D., consideră că trebuie lămurit cadrul legal și, în aprecierea sa, consideră că acest cadru legal se referă la faptul că

cererea trebuie să îndeplinească condițiile de fond și de formă prevăzute de lege. Arată că, în speță, cererea formulată de către subofițerul S. D. Ș. îndeplinea aceste condiții, motiv pentru care subofițerul întrunea condițiile de transfer. Se reține în rezoluția Inspecției Judiciare că a încălcat dispozițiile art.4 din Legea nr.303/2004 referitor la faptul că pe parcursul procedurii judiciare, magistrații sunt obligați să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu, însă, în opinia sa nu poate fi vorba de o procedură judiciară, ci de o procedură administrativă, privind transferul subofițerului. Consideră că nu a intervenit în afara cadrului legal atâta timp cât a solicitat domnului inspector șef Ș. V. doar a analiza posibilitatea transferului, urmare a cererii formulate de subofițerul S. D. Ș.. Arată că domnul Ș. V. a dat mai multe declarații pe parcursul acestei proceduri, însă apreciază că relevantă doar declarația dată în fața instanței, pe care o depune la dosar, în care se arată că prima dată l-a rugat dacă poate să fie transferat, iar a doua oară l-a întrebat ce decizie a luat. Aceasta este realitatea, a întrebat dacă poate fi transferat, după care a întrebat ce decizie a luat, motiv pentru care apreciază că nu este o intervenție în afara cadrului legal. Deoarece nu cunoștea situația de personal a cerut inspectorului șef să analizeze posibilitatea transferului. De asemenea, arată că nu s-a folosit de prerogativele funcției deținute. Consideră că acea cerere era întemeiată, îndeplinea condițiile prevăzute de lege și că ar fi existat intervenție doar în situația în care cererea nu îndeplinea condițiile legale privind transferul.

Cu privire la cea de-a doua abatere disciplinară arată că în sarcina sa, se reține că a furnizat date și informații din dosarul/P/2013 privind pe D. C., date dintr-o informare a SRI. Susține că, așa cum rezultă din adresa înaintată de către Parchetul de pe lângă Tribunalul I..., în acel dosar nu a existat nicio informare a SRI, dosarul fiind constituit în baza unui proces verbal întocmit de către un ofițer din cadrul Serviciului de Investigare a Fraudelor. De asemenea, arată că în discuțiile purtate cu A. R., în sensul că i-ar fi spus acesteia că i-a relatat

lui D. C. că nu poate interveni la procurorul J., precizează că domnul procuror J. nu a avut niciodată acest dosar în supraveghere. Discuțiile se refereau la o altă persoană și anume la T. C. care era ofițer în cadrul SIF, care fusese arestat preventiv și era vecinul său de bloc. De fapt, din discuții rezultă că se referă la C. și nu la C.. Mai arată că, deși apare că spusese că va trimite dosarul la Parchetul Curții de Apel, în interceptarea convorbirilor telefonice, se referă la Curtea de Apel B.... și nu la Parchetul Curții de Apel B..... I-a spus acelei persoane, A. R., că referitor la T. C., competentă este Curtea de Apel B...., întrucât a fost întrebat de către aceasta dacă acel dosar ajunge la S..... Arată că din cercetarea Inspecției Judiciare nu reiese nici măcar faptul că D. C. știa că are un dosar penal, nici A. R. nu știa de acel dosar penal, iar între cei doi nu au existat discuții prin care să-i dezvăluie acesteia anumite date din acel dosar. Discuțiile se refereau la T. C. și niciodată nu a vorbit despre dosarul lui D. C..

Mai arată că, Inspekția Judiciară concluzionează în rezoluție că se referă la un dosar aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., împrejurare față de care consideră că sesizarea a fost făcută doar cu privire la dosarul și apreciază că trebuia să se limiteze la acest aspect sesizat de către D.N.A., și chiar dacă ar fi fost vorba despre un alt dosar aflat pe rolul Parchetului, acest aspect trebuia să fie indicat și nu la modul general. Susține că dosarul nu a fost niciodată în discuția sa, cu nicio persoană, și tocmai din acest motiv a solicitat preluarea cauzei de către Parchetul Curții de Apel pentru a nu exista suspiciuni cu privire la faptul că ar încerca să intervină în vreun fel în soluționarea acestuia.

În consecință, solicită respingerea sesizării Inspecției Judiciare și depune concluzii scrise.

Pârâtul I. A., prin apărător ales, arată că în ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit. 1 din Legea 303/2004, în opinia sa, acest text de lege nu îndeplinește condițiile de previzibilitate și claritate, pentru că este extrem de

succint, vorbește de imixtiune în activitatea altui procuror fără a defini faptele care se circumscriu acestei activități. Interpretat sistematic acest text de lege, în raport de toate celelalte cazuri care consacră abaterile disciplinare, se poate observa că în toate celelalte cazuri sunt descrise faptele care ar putea constitui abateri, însă în acest text de lege nu este reglementată nicio activitate, fiind încălcat astfel principiul legalității incriminării.

O a doua chestiune pe care o ridică în fața Secției este aceea a subiectului pasiv al acestei abateri disciplinare, arătând că, în opinia sa, nu procurorul pe lângă care se intervine în sensul imixtiunii în activitatea sa este cel vătămat, ci prin fapta săvârșită se aduce atingere principiului consacrat de legislație și de constituție și anume acela al independenței procurorilor.

Dacă este așa, atunci trebuie să observăm dacă în actele lui, domnul I. A. s-a imixtionat și a afectat într-o oarecare măsură principiul independenței procurorului în activitatea pe care o desfășura.

O a treia chestiune este aceea a descrierii faptelor și, prin prisma lor, a stabilirii calității de autor sau complice a domnului I. A..

Se arată în raportul Inspecției Judiciare că domnul I. A. s-a prezentat în biroul doamnei M. M., pe atunci procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria S., și i-a spus că vrea să-i transmită un mesaj, care probabil venea din partea procurorului H., respectiv că are în lucru un dosar în care este implicată SC O... I... SRL, o firmă de mare prestigiu, și că nu ar trebui începută urmărirea penală împotriva acestei societăți.

Inspecția Judiciară atunci când încearcă din nou să descrie fapta și să o circumscrie dispozițiilor art.99 lit. I), arată că din toate probele administrate rezultă că, interesat fiind de a-l favoriza pe F. Ș. T., H. i-a cerut lui I. A. să o determine pe M. M. D. să nu adopte în cauză măsura numirii unui administrator special pentru persoana juridică învinuită, respectiv SC O... I... SRL, și că în

urma discuțiilor purtate cu M. M. D., l-a informat pe H. C. cu privire la rezultatul acestora.

Astfel, solicită să se observe contradicțiile între prima descriere a faptei, conform căreia obiectul imixtiunii ar fi fost acela să nu se înceapă urmărirea penală împotriva SC O... I... SRL, pe când în cea de-a doua parte a descrierilor, obiectul imixtiunii ar consta în solicitarea de a nu numi un administrator special.

Arată că nu se pune problema să nu se înceapă urmărirea penală, întrucât aceasta fusese începută, și probabil aceștia cunoșteau acest aspect, însă se pune problema să-i confere administratorului SC O... I... SRL posibilitatea convenită de Legea nr. 491 în sensul să-și numească personal mandatar, care să aibă abilitatea de a reprezenta societatea în raporturile chiar cu organele judiciare în această procedură și numai în situația în care acesta nu dorea să își numească administrator, abia atunci se impunea ca organul judiciar să procedeze în acest sens.

În altă ordine de idei, se pune problema dacă imixtiunea a fost una veritabilă, eficace și cu caracter obiectiv care să sădească în mintea procurorului anchetator o oarecare temere în legătură cu activitățile pe care le desfășura. În opinia sa, o imixtiune veritabilă nu poate fi făcută decât de o persoană care are ascendent în raporturile cu procurorul în activitatea căruia se imixtionează. Este de neconceput, ca o persoană care nu se află în raporturi de subordonare, să se teamă de cererile unui coleg care se află evident în poziție de egalitate.

Cel mai important lucru în toată această chestiune este atitudinea procurorului în activitatea căruia Inspekția Judiciară susține că s-ar fi imixtionat. Astfel, arată că dacă imixtiunea ar fi fost una obiectivă procurorul ar fi trebuit să fie acela care sesiza Inspekția Judiciară și să precizeze că cineva se imixtionează în activitatea sa, însă nu s-a întâmplat așa. Direcția Națională Anticorupție, în urmărirea penală pe care o efectua, și-a dat seama că ar putea să existe niște

malversațiuni în legătură cu această cauză, a chemat-o pe martora M., care a depus mărturie, și abia atunci și-a adus aminte că cineva s-a imixtionat în activitatea sa. De aici și sesizarea D.N.A. cu privire la o eventuală abatere de către domnul I. A..

Suntem în situația în care nimeni nu știe dacă I. A. este autor sau complice la o faptă disciplinară. Nimeni nu știe dacă această imixtiune este veritabilă sau nu, pentru că Inspekția Judiciară spune că s-a imixtionat dar nu a arătat condițiile în care s-a făcut imixtiunea și nu a arătat rezultatul acestei imixtiuni.

Mai arată că există Decizia nr. 293 din 5 noiembrie 2002 a Curții Constituționale, în care se arată că principiul independenței procurorului este încălcat atunci când conducătorul parchetului sau procurorul ierarhic superior, impune procurorilor din subordine efectuarea unor acte sau luarea unor măsuri contrare convingerii acestora din urmă, întemeiate pe analiza cazurilor pe care le instrumentează și a normelor de drept aplicabile. Conform statuării Curții Constituționale, este de neadmis să susținem că dacă cineva cere unui procuror, indiferent că cel care se imixtionează este într-o poziție de superioritate sau într-o poziție de egalitate, să respecte legea, se pune problema unei imixtiuni în activitatea lui. Imixtiunea veritabilă este aceea în care cineva, așa cum spune Curtea Constituțională, aflat pe poziții de superioritate ierarhică față de procurorul în activitatea căruia se imixtionează, cere o soluție contrară convingerilor lui. Dacă îi cere să aplice legea, intervenția nu poate fi apreciată ca imixtiune.

Procurorul de caz era obligat, în conformitate cu dispozițiile legale, în speță Legea nr.491, să-l cheme pe administratorul legal împotriva căruia începuse urmărirea penală, să-l chestioneze și să-i transmită documentele în acest sens, să-l întrebe dacă vrea să-și numească un reprezentant, adică un mandatar, și doar în situația în care acesta refuza în mod expres sau nu se supunea cerinței până la un anumit termen, abia atunci era îndrituit să desemneze un mandatar.

Dincolo de faptele domnului procuror I. A., care în opinia sa nu ar fi trebuit să se amestece în această chestiune arată că trebuie să se observe obiectivitatea lor și să se constate dacă sunt abateri disciplinare și dacă domnia sa a urmărit un scop anume, pentru că în definitiv, imixtiunea nu este o încălcare din culpă a regulilor care guvernează activitatea parchetelor.

Această abatere disciplinară, din punctul său de vedere, se săvârșește cu intenție directă, calificată prin scop, deci cel care face imixtiunea, nu contează din ce motiv, urmărește o tergiversare a procedurilor sau a soluției, prin influențarea magistratului în hotărârile sale personale. De asemenea, trebuie să se demonstreze că cel care este acuzat de săvârșirea acestei abateri disciplinare a avut un interes anume.

Ori, în cauza de față, domnul I. A. nu-i cere procurorului de caz să dea o soluție contrară propriilor convingeri, îi cere numai să respecte legea.

Probele care stau la baza acuzației dovedesc că imixtiunea a fost făcută o singură dată, și anume prima dată când I. A. s-a dus la doamna procuror M.. Discuțiile ulterioare au fost din inițiativa doamnei M., care a fost trimisă evident, cu tehnică asupra domniei sale, pentru ca să-l înregistreze pe domnul I. A.. Aceste înregistrări erau subsumate nevoii de a obține probe pentru fapta de dinainte, nu pentru a proba fapte ulterioare ale domnului I. A., pentru că dacă am reține intervenții ulterioare ne-am afla în prezența unei provocări a celui în activitatea căruia se imixtiona. Deci, cu alte cuvinte, vine martorul M., cu tehnica pe ea, și provoacă discuții cu I. A..

În consecință, susține că acele înregistrări trebuie date la o parte pentru că au fost obținute nelegal, cu caracter provocator.

În opinia sa domnul I. A. nu este autorul faptei disciplinare, pentru că așa cum spune Inspecția, acesta a fost trimis de domnul H., astfel că se poate trage

concluzia că domnul H., prin intermediul domnului I. A., ar fi exercitat presiuni asupra doamnei M., deși nu există nicio astfel de presiune.

Nu știe dacă există vreo formă de participație prevăzută de lege în materie disciplinară, pentru că dacă se discută despre legalitatea incriminării, trebuie să se discute și despre legalitatea incriminării participanților la abaterile disciplinare și crede că nu există o formă de participație la abaterile disciplinare, pentru că acestea sunt acte personale ale celor care le săvârșesc și nu sunt susceptibile de complicitate. Este clar că nu domnul I. A. este autorul unei eventuale imixtiuni pentru că nu avea niciun interes, acesta ducându-se la doamna procuror în numele domnului H..

De asemenea, arată că imixtiunea nu a fost una veritabilă pentru că nu se circumscrie nici opiniei Curții Constituționale, nici unei opinii corecte și cinstitute din interpretarea textului, pentru că nu a urmărit niciodată să afecteze activitatea procurorului, nu a vizat o convingere proprie care nici nu putea să existe datorită dispozițiilor Legii nr. 491, nu a avut nicio intenție, și-a manifestat dorința de a da declarații în fața Consiliului, a fost sincer. În concluzie, solicită respingerea acțiunii disciplinare.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, având cuvântul în replică, arată că din declarația doamnei M. M. rezultă că s-a simțit presată și amenințată de intervențiile domnului I. A.. De asemenea, nici domnul I. A. nu neagă faptul că a intervenit pe lângă doamna M. M., cu rugămintea pe care i-a adresat-o.

Apărătorul pârâtului I. A., având cuvântul în replică, arată că dimpotrivă la fila 22 din acțiune, rezultă că doamna M. s-a simțit presată de intervențiile domnului H..

Pârâtul I. A. personal, arată că se află astăzi aici pentru rolul său de pacificator între două caractere tari aflate într-o stare conflictuală. Consideră că din întreg ansamblul discuțiilor, nu rezultă imixtiunea sa în activitatea doamnei

procuror ci lucrurile au stat așa cum au fost relatate în declarația dată. Solicită să se pronunțe o hotărâre justă, imparțială și înțeleaptă.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. 8/P/2014, Inspekția Judiciară - Direcția de Inspekție Judiciară pentru procurori a solicitat, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **pârâților: H. C.**, prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalului I.... (în prezent suspendat), pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzută de art. 99 lit. n) și j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că a intervenit pentru soluționarea unei cereri altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii și a nerespectat confidențialitatea lucrărilor care au acest caracter precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, și **I. A.**, prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalului I..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în aceea că a exercitat acte de imixtiune în activitatea altui procuror.

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, relativ la pârâtul H. C. s-a reținut că, în cursul anului 2013, la solicitarea numitului P. N. a intervenit în mod repetat pe lângă șeful Inspectoratului de Poliție al Județului I...., comisarul șef Ș.

V., pentru a-l determina să aprobe cererea de transfer a agentului de poliție S. D. Ș. de la Inspectoratul de Poliție al Județului I... la Inspectoratul de Poliție al Județului V.... De asemenea, s-a mai reținut că, după înregistrarea dosarului penal nr. .../P/2013 pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., a adus la cunoștința numitului D. C., un apropiat de-al sau, date și informații din dosarul, iar în cursul zilei de 18 septembrie 2013, cu ocazia unei întrevederi cu numita A. R., o cunoștință de-a sa, la sediul biroului firmei acesteia din S..., i-a comunicat date din dosarul penal nr. .../P/2013, precizându-i faptul că „a venit o sesizare de la SRI”.

În ceea ce îl privește pe pârâtul I. A. s-a reținut că, la solicitarea pârâtului H. C., a intervenit pe lângă procurorul M. M. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria S..., pentru influențarea unor măsuri ce trebuiau luate în cursul urmăririi penale desfășurată în dosarul nr. P/2012 a aceleiași unități de parchet, în sensul favorizării învinuitului F. Ș. T..

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art.47 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu martori și s-a procedat la audierea pârâților procurori H. C. și I. A..

În cursul cercetării judecătorești, pârâtul procuror I. A., prin apărător ales, a depus la dosar note scrise prin care a invocat excepția nelegalei sesizări a Inspekției Judiciare. La termenul de judecată din data de 08.10.2014, pârâtul procuror I. A., prin apărător ales, a învederat că nu mai susține excepția invocată. La același termen de judecată au fost audiați pârâții procurori H. C. și I. A.. În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 14 martie 2014 Direcția Națională Anticorupție a sesizat Inspekția Judiciară pentru a se aprecia asupra încălcării de către magistrații procurori H. C. și I. A. a Statutului judecătorilor și procurorilor. În acest sens, au fost atașate, în copie, documente din dosarul nr. P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției, respectiv procese – verbale și note de redare a convorbirilor telefonice, întocmite în baza dispozițiilor art. 91³ Cod de procedură penală, precum și declarațiile de martori, ordonanța de disjungere și rechizitoriul emis în dosarul penal nr. P/ 2013 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției.

Verificările prealabile efectuate în cauză au fost finalizate la data de 28 martie 2014, ocazie cu care s-a constatat că există indicii cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prev. de art.99 lit. a, j, l și n din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată de către pârâțul procuror H. C. și abaterea disciplinară prev. de art.99 lit. l din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată de către pârâțul procuror I. A..

Prin rezoluția din data de 28 martie 2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de prim procurorul H. C., în prezent suspendat, de la Parchetul de pe lângă Tribunalul I..., cu privire la săvârșirea abaterilor disciplinare prev. de art.99 lit. a, j, l și n din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și față de prim procurorul adjunct I. A. de pe lângă Tribunalul I..., pentru comiterea abaterii disciplinare prev. de art.99 lit. l din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

În cadrul cercetării disciplinare, la data de 29.04.2014, s-a procedat la ascultarea pârâților H. C. și I. A.. A fost administrată proba cu înscrisuri și proba testimonială privind audierea martorilor: P. V., M. M. D., Ș. V., P. N., S. D. Ș., G. L., L. M., D. R., T. C., S. D. E., F. Ș. T., B. D. și D. C..

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 06.05.2014, toate probele administrate fiindu-le prezentate la data de 29.04.2014 pârâtului procuror H. C., iar la data de 06.05.2014 pârâtului procuror I. A., împrejurare în care aceștia nu au formulat obiecțiuni.

În fapt, Secția pentru procurori reține următoarele:

Pârâtul procuror H. C. are o vechime în funcție de 20 de ani și 3 luni luni. Până la data suspendării - 22 ianuarie 2014 - și-a desfășurat activitatea în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., fiind prim procuror în cadrul acestei unități de parchet.

Pârâtul procuror I. A. are o vechime în funcție de 18 ani și o lună și este prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I....

În ceea ce-l privește pe pârâtul H. C., Secția constată că a fost sesizată doar cu faptele descrise la pct. 2 și 3 din rezoluția Inspecției Judiciare, relativ la celelalte fapte fiind respinsă sesizarea.

Situația de fapt reținută față de pârâtul procuror H. C.

1. În vara anului 2013 pârâtul procuror H. C. a fost contactat telefonic de către martorul P. N., un cunoscut al acestuia, care l-a rugat să îl îndrume pe nepotul său, respectiv pe agentul de poliție S. D. Ș., în scopul obținerii transferului de la Postul de Poliție M.... B..... din cadrul IPJ I..... la un post de poliție din cadrul IPJ V.....

Urmarea intervenției martorului P. N., agentul de poliție S. D. Ș. a fost primit de către pârâtul H. C. în biroul acestuia din sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., ocazie cu care pârâtul i-a promis că „va vorbi cu inspectorul șef” pentru a-l primi în audiență.

Pârâtul H. C. a dat curs solicitării martorului P. N. și în cadrul unei discuții telefonice purtate cu inspectorul șef al IPJ I.... Ș. V. l-a rugat „să

analizeze pozitiv" raportul privind transferul formulat de agentul de poliție S. D. Ș., din cadrul Postului de Poliție M.... B....

În urma analizării situației, constatând că există o lipsă de resurse umane atât la nivelul IPJ I... cât și la postul de poliție de unde se solicitase transferul, inspectorul șef Ș. V. a avizat negativ cererea de transfer formulată de agentul de poliție S. D. Ș..

Din declarația agentului de poliție S. D. Ș. rezultă că începând cu anul 2012 și-a desfășurat activitatea în cadrul Postului de Poliție M... B..., de unde intenționa să se transfere la un post de poliție din cadrul IPJ V..., în susținerea cererii invocând motive familiale. Astfel, martorul a arătat că a solicitat ajutorul unchiului său P. N., care îl cunoștea pe pârât. Ulterior, urmare a intervenției numitului P. N., martorul susține că a fost primit de către pârâtul H. C. în biroul acestuia din sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., ocazie cu care pârâtul i-a spus să întocmească un raport scris și i-a promis că „va vorbi cu inspectorul șef pentru a mă primi mai repede în audiență și a-mi da un răspuns cât mai repede”. Mai arată că, în aceeași zi, s-a prezentat și la inspectorul șef al IPJ I..., care i-a primit raportul și i-a comunicat că o să primească un răspuns. Susține că, după aproximativ 2 săptămâni, a primit răspuns negativ la raportul formulat.

Din declarația inspectorul șef Ș. V. rezultă că într-una din zilele lunii iulie sau august 2013 a fost contactat telefonic de către pârâtul procuror H. C., care „printre altele, m-a rugat să avizez pozitiv raportul de transfer al agentului de poliție S. D. Ș. de la Postul de Poliție M... B... la IPJ V...”. Susține că a analizat solicitarea agentului de poliție S. D. Ș. și constatând o lipsă de personal atât la nivelul IPJ I... cât și la postul de poliție de unde se solicitase transferul, a avizat negativ cererea. În fața Secției, mai arată că, a comunicat direct pârâtului soluția dispusă urmare a raportului întocmit de subofițer, iar ulterior nu a mai fost contactat de acesta cu privire la acest subiect.

Din declarația martorului P. N. rezultă că în cursul lunii iulie 2013 a luat legătura telefonic cu pârâtul H. C. în scopul de a-l îndruma pe nepotul său S. D. Ș. să formuleze o cerere de transfer.

La dosarul cauzei au fost atașate xerocopiile rapoartelor de transfer formulate de agentul de poliție S. D. Ș., materialele care au stat la baza analizării acestora precum și soluțiile dispuse, din care rezultă că agentul de poliție S. D. Ș. a formulat rapoarte de transfer la datele de 19.06.2013, 07.08.2013 și 04.06.2014, toate solicitările fiind respinse de către conducerea IPJ I.....

Cu ocazia audierii, pârâtul H. C. a arătat că într-adevăr a luat legătura cu inspectorul șef Ș. V., căruia i-a expus situația familială a agentului de poliție S. D. Ș. și, în acest context, susține că „nu am făcut altceva decât să-l rog, ca în limita legală, să-i admită raportul de transfer subofițerului”. Mai arată că, la solicitarea numitului C. A., o rudă a soției sale, a apelat la inspectorul șef Ș. V.. În fața Secției mai arată că nu a discutat niciodată cu martorul P. N., pe care nici nu-l cunoaște. Apreciază că, în cauză, nu poate fi vorba de o intervenție în vederea transferului, ci de o întrebare colegială, în limita cadrului legal, în baza relației profesionale în care se afla cu inspectorul șef. Mai mult, arată că și el personal a fost solicitat de către inspectorul șef și alți colegi procurori din țară să-și spună „punctul de vedere cu privire la transferul unui procuror”.

Din nota de redare a convorbirii telefonice din data de 20 august 2013 purtată între pârâtul H. C. și inspectorul șef Ș. V. rezultă solicitarea pârâtului, respectiv faptul că îl întreabă pe inspectorul șef Ș. V. despre „băiatul acela de la M... B...” iar acesta îi răspunde „cred că este singurul la care îi voi da drumul...”

2. La data de 19 august 2013 la Parchetul de pe lângă Tribunalul I... a fost înregistrat dosarul nr. P/25013 privind pe D. C., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 din Legea nr. 241/2005.

Dosarul a fost repartizat spre soluționare pârâtului I. A. – prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I....

La data de 7 octombrie 2013, pârâtul H. C. a solicitat Parchetului de pe lângă Curtea de Apel B... preluarea dosarului nr. .../P/25013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul I... privind pe D. C..

În cuprinsul referatului de preluare a cauzei pârâtul H. C. a motivat faptul că D. C. este fratele finului său, D. R..

În timp ce dosarul nr. .../P/25013, privind pe D. C., se afla pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., respectiv la data de 18 septembrie 2013, între pârâtul H. C. și martora A. R. a avut loc o întâlnire, la sediul biroului acesteia din urmă, conversația purtată între aceștia în mediul ambiantal fiind interceptată, așa cum rezultă din procesul –verbal din data de 16 februarie 2014 – dosar nr. .../P/2013 al DNA – Secția de combatere a corupției.

În cursul discuției, pârâtul H. C. se referă la dosarul lui „C.”, ocazie cu care îi spune martorei A. R.: „Ce să mai vorbim? Sigilat! Și lu C. , cu A..., la fel îi trimit! Sigilate!... Eu nu le deschid, nici nu mă uit pe ele! Singuru lucru la care se uită ei acum, e că a venit o sesizare pe SRI pentru... cu niște.... financiare....care am repartizat-o la altcineva, dar eu n-am vorbit.....C. s-a dus și a spus....Eu acum am zis: Mă, eu, dacă e, o trimit la Curtea de Apel! Dacă eu sunt prim procuror...adjunctul.. n-ar fi rău s-o trimiteți la Curtea de Apel!”

Din această convorbire rezultă că trimiterea cauzei la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B... constituie și o decizie a „adjunctului”, respectiv pârâtul I. A., care supraveghea cercetările efectuate de Serviciul de Investigare a Fraudelor I... din cadrul Inspectoratului de Poliție al Județului I....

De asemenea, pârâtul H. C. îi redă martorei A. R. o convorbire anterioară pe care acesta o purtase cu numitul C., respectiv: „băi C., nu pot să mă

bag peste J., e dosarul lui J." (procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I...).

De altfel, din convorbirile dintre cei doi rezultă și alte informații din dosare pe care pârâtul H. C. le dezvăluie martorei A. R., respectiv: „Îl chem pe T. și pe nevastă-sa, că îi bag și pe ăia, îi trimit în judecată și pe ăia...” precum și obișnuința pârâtului H. C. de a comenta împreună cu A. R. diverse cauze penale.

În cursul cercetării disciplinare efectuate de către Inspekția Judiciară martora A. R. nu s-a prezentat pentru audiere, însă din declarația dată în dosarul nr. .../P/2014 al DNA – Secția de combatere a corupției, rezultă că pârâtul H. C. „o ajuta cu asemenea informații”, deoarece o cunoștea „de mult timp”.

Martora a fost audiată în fața Secției, ocazie cu care a relatat că îl cunoaște pe pârâtul H. C. de mai multă vreme, dar nu a avut cu acesta o relație apropiată. Precizează că la începutul anului 2013, în calitate de administrator al unei societăți comerciale, a încheiat cu pârâtul un contract având ca obiect prestarea unor lucrări de tâmplărie la locuința acestuia pe care o avea în construcție în municipiul S.... Precizează că îl cunoaște pe D. C., dar nu are cunoștința dacă acesta era cercetat penal. În legătură cu discuția purtată cu pârâtul H. C. în biroul acesteia arată că nu-și amintește în concret conținutul conversației, însă susține că discuțiile nu au vizat dosare penale ci „bârfe” despre cunoștințe comune, de genul: „cine Dumnezeu i-a pus să facă așa ceva”. Neaga faptul că pârâtul i-a precizat că „au venit sesizări” și, de asemenea, infirmă că pârâtul îi relata despre situația unor dosare penale aflate pe rolul parchetului în cadrul căruia acesta deținea funcția de conducere.

Fiind audiat, atât în fața Inspekției Judiciare, cât și în fața Secției, pârâtul H. C. a negat faptul că discuțiile purtate cu A. R., în biroul acesteia, vizau dosarul nr. .../P/2013, privind pe D. C. ci, susține că, la solicitarea acesteia, referitoare la situația comisarului T. C., care urma să-i facă anumite plăți, i-a

relatat despre „comunicatul DNA - în care se specifica faptul că DNA împreună cu structuri ale SRI și ale jandarmeriei au procedat la prinderea comisarului T. C. - și că aceste informații au fost furnizate de SRI”.

Referitor la înregistrarea ambientală în care se reține că „eu îi spuneam acesteia că i-am spus lui C. că dosarul nr. .../P/2012 este la J.” susține că acest dosar a fost repartizat procurorului I. A., procurorul J. neavând niciodată repartizat vreun dosar privindu-l pe D. C..

Mai arată că sesizarea din dosarul nr. .../P/2013 nu era de la SRI ci de la SIF I..., și precizează că după ce a rezoluționat-o a trimis-o înapoi la acest serviciu pentru efectuarea de cercetări, în supravegherea procurorului I. A..

În ceea ce-l privește pe D. C., persoană cercetată în dosarul nr. .../P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., arată că acesta este fratele finului său D. R., iar A. R. se cunoștea cu aceștia în baza relațiilor de afaceri.

Susține că a solicitat preluarea dosarul nr. .../P/2013 de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B... tocmai pentru a nu exista suspiciuni cu privire la obiectivitatea sa ca și conducător de unitate, motivat de relația pe care o avea cu D. R., fratele făptuitorului D. C..

În final, arată că niciodată nu i-a dezvăluit informații din dosare numiților A. R. și D. C., iar cu privire la convorbirea interceptată în mediul ambiental susține că toată discuția purtată cu A. R. s-a referit la T. C. și nu la altcineva. Mai arată că e posibil să fi avut o discuție cu martora A. R. cu privire la trimiterea dosarului nr. .../P/2013 la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel B.... dar nu-si amintește în ce context. Precizează că înregistrarea în mediu ambiental este trunchiată, în sensul că nu sunt redade toate discuțiile.

Martorul D. C. neagă faptul că ar fi cunoscut date despre existența dosarului nr. .../P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul I....

Situația de fapt reținută față de pârâul procuror I. A.

La Parchetul de pe lângă Judecătoria S... a fost înregistrat dosarul penal nr. .../P/2012, privind pe numiții F. Ș. T. și persoana juridică SC O... I... SRL, cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de ucidere din culpă și infracțiuni prevăzute în legislația privind disciplina în construcții, F. Ș. T. având calitatea de administrator și asociat al SC O... I... SRL.

Cauza a fost repartizată, în regim de urmărire penală proprie, procurorului M. M. D. care, în cursul lunii mai 2013, l-a citat pe numitul F. Ș. T. pentru a-i aduce la cunoștință învinuirea și a proceda la audiere acestuia.

La data indicată în citație, numitul F. Ș. T. , însoțit de avocatul său ales C. M., nepotul pârâtului procuror H. C., s-a prezentat pentru audiere la procurorul de caz. În cursul redactării procesului verbal de aducere la cunoștință a învinuirii, în biroul procurorului M. M. D., situat la etajul 3 camera din sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria S..., s-a prezentat pârâtul H. C., la acea dată prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., care a înmănat un plic numitului F. Ș. T. fără a-i preciza ceva procurorului M. M. D. cu privire la această împrejurare.

Abia după ce a predat plicul numitului F. Ș. T., pârâtul H. C. s-a adresat procurorului de caz, spunându-i: „pe domnul să-l lași mai ușor, că este prietenul meu”.

Apoi, pârâtul H. C. a ieșit din birou, fiind urmat la scurt timp de către F. Ș. T., în biroul procurorului de caz M. M. D. rămânând doar apărătorul acestuia, domnul avocat C. M..

Ulterior, procurorul M. M. D. a emis o adresă către persoana juridică SC O... I... SRL prin care a solicitat să își desemneze un administrator special, deoarece urmărirea penală fusese începută atât față de administratorul legal, cât și față de persoana juridică.

La scurt timp după punerea sub învinuire, doamna procuror M. M. D., la solicitarea expresă a pârâtului H. C., a fost vizitată în biroul său de către pârâtul I. A., care i-a spus că vrea să îi transmită un mesaj, respectiv faptul că firma SC O... I... SRL este de mare prestigiu, iar F. Ș. T. este un om cu mari resurse financiare, astfel că urmărirea penală nu ar trebui începută și față de persoana juridică.

În aceste împrejurări, doamna procuror M. M. D. i-a replicat că faptele care fac obiectul dosarului penal nr. .../P/2012 privind pe numitul F. Ș. T. și persoana juridică SC O... I... SRL sunt grave, însă nu i-a precizat că urmărirea penală a fost deja începută și față de persoana juridică SC O... I... SRL.

Ulterior, doamna procuror M. M. D. a fost contactată telefonic de pârâtul I. A. care a întrebat-o dacă „are ceva să îi spună”.

La scurt timp, pârâtul I. A. a vizitat-o din nou pe doamna procuror M. M. D., la biroul acesteia din sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria S..., ocazie cu care i-a spus că are un nou mesaj, și anume acela de a nu institui un administrator special pentru persoana juridică învinuită, fără a-i preciza de la cine anume este mesajul.

Ulterior, la scurt timp, în biroul pârâtului I. A. a avut loc o discuție între acesta și doamna procuror M. M. D., prilej cu care doamna procuror i-a explicat că, potrivit dispozițiilor legale, are obligația de a institui un administrator special, întrucât persoana juridică nu și-a desemnat din proprie inițiativă un administrator.

În aceste împrejurări, pârâtul I. A. i-a recomandat doamnei procuror „să mai stea până mâine” pentru a transmite „mesajul”.

Prin rechizitoriul Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției - dosar nr. .../P/2013 s-a dispus trimiterea în judecată a pârâtului H. C. pentru săvârșirea mai multor infracțiuni, printre care și infracțiunea de trafic de influență, în sarcina acestuia reținându-se că, în perioada 27.06.2013 – 04.11.2013, a pretins și primit de la numitul F. Ș. T. materiale de construcție în

[REDACTED] [REDACTED]

valoare de 51.562,07 lei și manopera unor lucrări de 42.500 lei fără TVA, pentru edificarea imobilului pe care îl construia în municipiul S..., lăsând să se creadă că are influență asupra procurorului M. M. D. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria S..., în scopul evitării instituirii în cauză a unor măsuri asiguratorii și dispunerii unei soluții favorabile în dosarul penal nr. .../P/2012 în care F. Ș. T. și societatea administrată de acesta SC O... I... SRL aveau calitatea de învinuiți. De asemenea, s-a dispus trimiterea în judecată a numitului F. Ș. T. pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, faptă corelativă infracțiunii reținută în sarcina pârâtului H. C.. S-a mai dispus disjungerea cauzei cu privire la săvârșirea complicității la infracțiunea de trafic de influență de către pârâtul I. A., și conexarea la dosarul penal nr. .../P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției.

Prin ordonanța din data de 12.03.2014 - dosarul penal nr. .../P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus, printre altele, clasarea cauzei privind săvârșirea de către pârâtul I. A. a infracțiunii de complicității la infracțiunea de trafic de influență, reținându-se că fapta nu este prevăzută de legea penală, împrejurare față de care a fost sesizată Inspectia Judiciară.

Cu ocazia audierii în dosarul penal nr. .../P/2013 al Direcției Naționale Anticorupție doamna procuror M. M. a precizat că a resimțit toate discuțiile purtate cu pârâtul I. A. ca presiuni și imixtiune în activitatea sa, desfășurată în cadrul dosarului penal nr. .../P/2012, toate acestea fiind inițiate de prim procurorul H. C. .

Cu ocazia audierii, atât în fața Inspecției Judiciare cât și în fața Secției, martora M. M. a arătat că i-a fost repartizat spre soluționare dosarul penal nr. .../P/2012 privind pe numitul F. Ș. T. și persoana juridică SC O... I... SRL, cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de ucidere din culpă și infracțiuni

prevăzute în legislația privind disciplina în construcții, F. Ș. T. având calitatea de administrator și asociat al SC O... I... SRL. Arată că după ce a administrat mai multe probe, printre care și o expertiză în construcții, a dispus începerea urmăririi penale față de mai multe persoane, printre care numitul F. S. T. și societatea administrată de acesta SC O... I... SRL. Susține că a procedat la citarea numitului F. S. T. în vederea aducerii la cunoștință a învinuirii, context în care acesta s-a prezentat cu apărătorul său ales și nu a dorit să dea declarații în cauză. Arată că în momentul în care a redactat procesul verbal de aducere la cunoștință a învinuirii, în biroul său a intrat domnul prim procuror H. C., care avea în mână un plic pe care l-a înmănat numitului F. Ș. T.. În aceste împrejurări susține că domnul prim procuror H. C. i-a spus: „pe domnul să-l las mai ușor, întrucât este prietenul meu”. Precizează că nu a apucat să-i răspundă întrucât acesta a ieșit foarte repede din birou, fiind urmat la scurt timp de numitul F. S. T., care nu a mai așteptat nici măcar să-i fie comunicat un exemplar al raportului de expertiză, acesta fiind înmănat apărătorului său ales. Mai arată că a fost nevoită să coboare până la secretariat și, în aceste împrejurări, în hol, l-a văzut pe domnul prim procuror H. C. stând de vorbă cu F. Ș. T..

Susține că la câteva zile după acest incident, într-o dimineață, a fost așteptată în fața biroului de către pârâtul I. A., fiind pentru prima dată când se întâmpla acest lucru, care, după ce a discutat chestiuni generale, s-a referit la dosarul privind pe SC O... I..., context în care a precizat că „dorește să-mi transmită un mesaj”. Arată că a realizat că „mesajul este de la domnul prim procuror H..., pe fondul celor întâmplate la aducerea la cunoștință a învinuirii”. În aceste împrejurări, relevă că pârâtul I. A. i-a relatat despre SC O... I... SRL, în sensul că este o firmă mare de construcții, cu posibilități financiare, care desfășoară activități importante în județul I..., iar în legătură cu urmărirea penală a precizat că „ar trebui să o încep numai față de persoanele fizice din dosar, nu

și față de persoana juridică SC O... I..., întrucât s-ar comunica la ONRC, s-ar face publică această începere de urmărire penală și aș strica imaginea firmei".

Arată că la câteva zile a venit din nou pârâtul I. A. în biroul său și a întrebat-o despre dosar, respectiv „ce o să fac cu urmărirea penală față de societatea comercială în cauză”, ocazie cu care susține că i-a comunicat că „nu pot să nu încep urmărirea penală față de societatea comercială, întrucât în cauză erau două victime și construcția era realizată defectuos”. În aceste împrejurări, arată că pârâtul i-a cerut să nu desemneze un administrator judiciar în situația în care va începe urmărirea penală și față de persoana juridică.

Susține că la câteva zile a fost contactată telefonic de către pârâtul I. A., ocazie cu care acesta a întrebat-o „dacă am ceva să îi transmit”, context în care i-a răspuns „că nu știu despre ce este vorba”, împrejurare în care pârâtul a închis telefonul.

Precizează că ultima discuție pe care a avut-o cu pârâtul I. A. pe această temă a avut loc în biroul acestuia, contextul în care arată că i-a relatat acestuia că nu are cum să nu desemneze administrator judiciar, împrejurare în care acesta a rugat-o să mai aștepte până a doua zi „pentru a merge să transmită un mesaj”. Susține că a întrebat despre ce mesaj este vorba dar pârâtul nu a precizat absolut nimic în acest sens.

Referitor la dosarul penal nr. .../P/2012, pe care îl avea repartizat spre soluționare, arată că, la aceeași dată, a început urmărirea penală atât față de numitul F. S. T. cât și față de SC O... I..., toate aceste activități fiind desfășurate anterior momentului la care pârâtul I. A. a început să-i solicite să nu desemneze administrator judiciar față de SC O... I.... Mai arată că a continuat cercetările în scopul lămuririi cauzei sub toate aspectele, însă nu cunoaște dacă imixtiunea exercitată de pârâtul procuror I. A. a fost în interesul acestuia sau a pârâtului H. C..

Din declarația martorului F. Ș. T. rezultă că la data citării sale la Parchetul de pe lângă Judecătoria S... s-a prezentat mai întâi la biroul pârâtului H. C. și, ulterior, în timp ce se afla în biroul procurorului M. M. D. a venit pârâtul H. C. care i-a lăsat un plic, context în care a schimbat câteva cuvinte cu procurorul de caz.

Audiat în fața Secției, în calitate de martor, H. C. a declarat că îl cunoaște pe F. Ș. T. de aproximativ 20 ani, iar prin societatea administrată de acesta, SC O... I..., a început să-și construiască o locuință încă din anul 2007. Cunoaște de la F. Ș. T. că pe un șantier în care își desfășura activitatea SC O... I... a avut loc un accident de muncă soldat cu victime omenești.

Relevă că în toamna anului 2013 l-a văzut pe F. Ș. în sediul parchetului și întrebându-l care este motivul prezenței sale în acest loc, acesta i-a comunicat că este chemat la audiere, ca martor, la doamna procuror M. M. D..

Întrucât doamna procuror nu era în birou, arată că l-a invitat pe numitul F. Ș. T. în biroul său, ocazie cu care acesta, în momentul în care a plecat la audieri, și-a uitat telefonul pe masă. Întrucât trebuia să participe la o ședință, arată că a pus telefonul într-un plic și s-a deplasat în biroul doamnei procuror M. M. D. în scopul de a-l remite numitului F. Ș. T.. Susține că după ce a deschis ușa l-a văzut pe F. Ș. T. foarte agitat, context în care a rugat-o pe doamna procuror „să aibă grijă să nu se întâmple ceva întrucât acesta era roșu la față”. Arată că a plecat imediat, însă a fost ajuns din urmă de către F. Ș. T., care i-a relatat că s-a început urmărirea penală față de firmă cu toate că depusese o cerere prin care a solicitat să fie desemnat un reprezentant al societății. De asemenea, i-a mai relatat că doamna procuror i-a spus că această cerere nu se regăsește și din acest motiv se impune a fi desemnat un alt reprezentant. În aceste împrejurări, susține că i-a comunicat numitului F. Ș. T. că va verifica acest aspect și o să-i comunice rezultatul. Astfel,

arată că a luat legătura cu prim procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria S... și cu grefierul șef care i-au comunicat că nu au primit o astfel de solicitare.

Pentru a verifica acest aspect, arată că l-a rugat pe pârâtul I. A. să efectueze minime verificări. La scurt timp, susține că pârâtul I. A. i-a spus că nu se găsește înregistrată „solicitarea” formulată de numitul F. Ș. T. , motiv pentru care doamna procuror M. M. D. va desemna un reprezentant judiciar.

Relevă că nu a avut discuții cu pârâtul I. A. despre începerea urmăririi penale în acea cauză și nu a solicitat niciodată date din respectivul dosar.

Din declarația pârâtului I. A. rezultă că în lunile septembrie – octombrie 2013 a purtat o discuție cu H. C., inițiată de acesta, despre dosarul penal nr. .../P/2012 al Parchetului de pe lângă Judecătoria S.... În acest context arată că H. C. i-a solicitat să verifice dacă în respectiva cauză s-a comis vreun abuz, precizându-i că dacă va efectua personal verificările e posibil ca doamna procuror M. M. D. să interpreteze că este o chestiune personală, între aceștia fiind de notorietate că există o stare conflictuală. Susține că s-a deplasat la biroul doamnei procuror M. M., unde a purtat discuții despre cauza respectivă, însă precizează că acestea s-au încadrat în atribuțiile sale legale pe care trebuia să le exercite. Astfel, a susținut că i-a reproșat doamnei procuror faptul că „a numit direct lichidator”, iar administratorul firmei intenționează să-i facă plângere penală, însă în urma discuțiilor aceasta i-a comunicat că a procedat conform dispozițiilor legale. Precizează că a comunicat rezultatul verificărilor pârâtului H. C., în sensul că „petentul nu are dreptate”. Ulterior, arată că a mai purtat o discuție pe această temă, în biroul doamnei procuror, la inițiativa acesteia, discuția fiind una profesională, vizând probleme de drept care priveau cauza, iar la data de 18.12.2013 aceasta a venit în biroul său și printre altele a precizat că până la sfârșitul anului intenționează să finalizeze cauza.

Infirmă faptul că a solicitat doamnei procuror să amâne sau să întârzie măsurile care se impuneau a fi luate în acea cauză și susține că a procedat în acest mod pentru a evita conflictul dintre pârâtul H. C. și aceasta. Mai arată că discuțiile purtate cu doamna procuror au fost „în calitate de coleg și bun prieten” și nu în calitate de prim procuror adjunct.

În legătură cu discuția din data de 18.12.2013 arată că nu a încercat să influențeze ancheta sau să întârzie procedurile, ci a cerut să aștepte până a doua zi întrucât în acea zi, orele 13, era planificată o reuniune cu toți procurorii și grefierii la care aceasta nu ar fi putut participa.

Din redarea interceptărilor ambientale ale discuției purtată de pârâtul I. A. cu doamna procuror M. M. D. la data de 19 noiembrie 2013 rezultă următoarele:

I. A. : „Eu nu știu date despre ce s-a întâmplat. Am primit un mesaj care ți s-a transmis”.

M. M.: „Ce ai zis că nu, că ... eu chiar credeam că n-am, mi-ai spus să mă mai uit... că ai spus să nu încep la persoana juridică și am crezut că știi speța”.

I. A.: „Rugămintea a fost să nu numești administrator”.

M. M.: „Păi dar și ăsta era responsabil tehnic.....”.

I. A.: „Cine?”

M. M.: „F.”.

Din discuția interceptată ambiental la data de 18 decembrie 2013 rezultă următoarele:

I. A.: „Da de ce să ... dacă el îi oferă...”

M. M. : „Păi da n-a făcut! Am citit, m-am uitat și în practică, n-am ce să fac”.

I. A.: „Lasă-l mă...”

I. A.: „Mai stai până mâine, poate desemnează pe cineva... zic, mai stai până mâine”.

Raportat la întregul material probator administrat în cauză Secția reține că **fapta pârâtului procuror H. C., care a intervenit la inspectorul șef Ș. V. în scopul aprobării cererii de transfer formulată de către agentul de poliție S. D. Ș. nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:**

Potrivit art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

Pentru a fi îndeplinite cerințele laturii obiective, Secția reține că aceasta trebuie să se concretizeze printr-o acțiune, respectiv o fapta ilicită a pârâtului, constând în intervenții pentru soluționarea unor cereri, cu eludarea cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii.

În exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, procurorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate. În acest scop, el trebuie să apere prestigiul justiției printr-o comportare adecvată în relațiile cu reprezentanții tuturor autorităților publice, precum și cu întregul corp social. Ca atare, nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte rezolvarea intereselor personale, familiale sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis cu desăvârșire să se folosească de calitatea sa pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

Secția constată că, raportat la probele administrate în cauză, în sarcina pârâtului H. C. nu se poate reține o conduită ilicită, întrucât discuția purtată de acesta cu inspectorul șef Ș. V. a constat într-o simplă rugămintă de a analiza raportul de transfer formulat de agentul de poliție S. D. Ș. și nicidecum într-o cerere expresă de a fi avizat favorabil respectivul raport.

Totodată, Secția reține că pârâtul H. C., în cadrul discuției telefonice purtată cu inspectorul șef Ș. V. nu a uzat de calitatea sa de prim procuror pe care o avea la acel moment, ci discuția a fost una colegială, în virtutea relațiilor profesionale dintre aceștia.

De asemenea, Secția mai reține că pârâtul a solicitat analizarea cererii de transfer formulată de agentul de poliție S. D. Ș. în limita cadrului legal prevăzut de procedura care reglementează transferul polițiștilor și nicidecum cu încălcarea vreunor reguli care guvernează această procedură. Relevant este și faptul că după soluționarea cererii de transfer, cu toate că aceasta a fost respinsă, pârâtul nu a mai intervenit în nici un fel. De asemenea, Secția constată că inspectorul șef Ș. V. nu a fost influențat în nici un mod la soluționarea acestei cereri, acesta a luat o decizie obiectivă, în concordanță cu situația concretă a resurselor umane, care impuneau la acel moment ca agentul de poliție S. D. Ș. să-și continue activitatea la acel post de poliție.

Totodată, Secția constată că agentul de poliție S. D. Ș., a formulat trei rapoarte de transfer, la datele de 19.06.2013, 07.08.2013 și 04.06.2014, toate solicitările fiind respinse de către conducerea IPJ I.....

În consecință, în aprecierea conduitei pârâtului, Secția reține faptul că acesta nu a uzat de funcția de prim procuror, nu a solicitat un serviciu preferențial ori ilegal, a recurs doar la o simplă rugămintă, în virtutea relațiilor profesionale, care nu a mai fost reiterată după ce raportul a fost soluționat în sens negativ de către inspectorul șef Ș. V., împrejurare față de care Secția constată că nu sunt

înrunit elementele constitutive ale acestei abateri disciplinare atât în ceea ce privește latura obiectivă, în speță neputându-se reține o conduită ilicită a pârâtului în săvârșirea acestei fapte, cât și în ceea ce privește latura subiectivă, lipsind intenția directă cerută de legiuitor.

Secția reține că **fapta pârâtului procuror H. C., care a adus la cunoștința numitului D. C., date și informații din dosarul penal nr. .../P/2013, aflat pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., iar în cursul zilei de 18 septembrie 2013 a avut o întrevedere cu numita A. R., la sediul biroului firmei acesteia din S..., prilej cu care i-a comunicat date din dosarul penal nr. .../P/2013, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit. j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:**

Potrivit art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, constituie abatere disciplinară nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii.

Latura obiectivă a acestei abateri disciplinare constă într-o inacțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, respectiv nerespectarea de către procuror a confidențialității lucrărilor care au acest caracter.

Art.12 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, prevede că „judecătorii și procurorii sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu”.

Art. 15 alin. 1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, prevede că „magistrații au obligația de a nu dezvălui sau folosi pentru alte

scopuri decât cele legate direct de exercitarea profesiei informațiile pe care le-au obținut în această calitate”.

Art.15 alin 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor prevede că „, în cazul în care , potrivit legii, lucrările au un caracter confidențial, judecătorii și procurorii sunt obligați să păstreze materialele respective în incinta instanței sau a parchetului și să nu permită consultarea lor decât în cadrul prevăzut de lege și de regulament”.

Conform art. 91 teza a II-a din Legea nr. 303/2004, republicată, „judecătorii și procurorii sunt obligați să respecte secretul profesional” iar potrivit dispozițiilor art. 12 alin. 1 lit. e din Legea nr. 544/2001 informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sunt exceptate de la liberul acces la informații a cetățenilor în temeiul legii speciale, dacă se periclitează rezultatul anchetei sau se dezvăluie surse confidențiale.

Secția apreciază că, pentru a fi întrunită latura obiectivă a acestei abateri disciplinare, trebuie să se constate că pârâțul procuror a nerespectat confidențialitatea lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură, de care a luat cunoștință în exercitarea funcției.

Astfel, Secția reține că din probele administrate în cauză, rezultă faptul că pârâțul H. C., în calitatea sa de prim procuror a avut cunoștință că la data de 19 august 2013 pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I... s-a înregistrat dosarul penal nr. .../P/2013 privind pe D. C., cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 din Legea nr. 241/2005, dosar pe care l-a repartizat spre soluționare pârâțului I. A. – prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... De asemenea, constată că numitul D. C. este fratele finului său D. R., cu care se afla într-o relație apropiată, împrejurare față de care, la data de 7 octombrie 2013 a solicitat Parchetului de pe lângă

Curtea de Apel B... preluarea dosarului, tocmai pentru a fi evitat orice interes în soluționarea cauzei.

Analizând conținutul discuției dintre pârât și martora A. R. ce a avut loc la data de 18 septembrie 2013, la sediul biroului acesteia din urmă, conversație ce a fost interceptată conform dispozițiilor legale și a făcut obiectul dosarului penal nr. .../P/2013 al DNA – Secția de combatere a corupției, Secția constată că pârâtul a nerespectat confidențialitatea informațiilor care au acest caracter întruât cu acest prilej a dezvăluit martorei A. R. date cu privire la acea cauză. Astfel, Secția reține că în cadrul discuției acesta a făcut referire la dosarul lui „C.”, ocazie cu care îi relatează martorei aspecte privind situația dosarului, respectiv că „a venit o sesizare pe SRI pentru... cu niște.... financiare....care am repartizat-o la altcineva, dar eu n-am vorbit.....C. s-a dus și a spus....Eu acum am zis: Mă, eu, dacă e, o trimit la Curtea de Apel! Dacă eu sunt prim procuror...adjunctul.. n-ar fi rău s-o trimiteți la Curtea de Apel!”

De asemenea, Secția constată că pârâtul H. C. i-a redat martorei A. R. o convorbire anterioară pe care a purtat-o cu numitul C. despre un dosar repartizat spre soluționare procurorului J. din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., respectiv: „băi C., nu pot să mă bag peste J., e dosarul lui J.”.

Totodată, Secția reține că din convorbirea ce a avut loc între aceștia cu acea ocazie rezultă și alte informații din dosare pe care pârâtul H. C. le-a dezvăluit martorei A. R. precum și obișnuința acestuia de a comenta împreună cu A. R. diverse cauze penale.

Secția, va înlătura susținerea pârâtului referitoare la faptul că în cadrul discuției purtată cu A. R. , din data de 18 septembrie 2013, acesta s-a referit la T. C. și nu la D. C., întrucât, chiar dacă este o simplă coincidență de prenume, din conținutul discuției rezultă cu claritate faptul că persoana vizată era D. C.. Astfel, Secția constată că nu există niciun dubiu cu privire la persoana față de care s-a

purtat respectiva discuție, acesta fiind înlăturat, atâta timp cât se face mențiunea că respectivul dosar „a fost repartizat la altcineva”...., adjunctului”, iar din probele administrate în cauză rezultă că dosarul penal nr. .../P/2013 privind pe D. C. a fost repartizat spre soluționare pârâtului I. A., procurorului J. nefiindu-i repartizat niciodată vreun dosar privind pe D. C..

În consecință, Secția constată că prin activitatea pârâtului, care a dezvăluit numitei A. R. date și informații din dosarul penal nr. .../P/2013 privind pe D. C., pârâtul a încălcat obligațiile instituite prin textele legale anterior menționate. Prin instituirea acestei obligații profesionale s-a urmărit necesitatea protejării nu doar a intereselor persoanelor față de care se efectuează cercetări în cadrul unui anchete / proces penal, ci și interesul protejării actului de justiție.

Forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară este cea a intenției directe. Având în vedere împrejurările anterior expuse, Secția reține că pârâtul procuror în mod conștient a încălcat dispozițiile referitoare la confidențialitatea lucrărilor / informațiilor care au acest caracter, nesocotind astfel obligațiile instituite în sarcina sa referitoare la confidențialitatea acestor lucrări.

Pentru aceste considerente, **Secția reține în sarcina pârâtului procuror H. C. săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările aduse prin Legea nr.24/2012.**

Secția reține că **fapta pârâtului procuror I. A. care, la solicitarea pârâtului H. C., a intervenit pe lângă procurorul M. M. D. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria S. în scopul influențării unor măsuri ce trebuiau luate în cursul urmăririi penale pe care aceasta o desfășura în cadrul dosarului penal nr. .../P/2012 privind pe învinuitul F. Ș. T. și societatea administrată de acesta SC O... I... SRL în sensul favorizării**

învinuitului F. Ș. T., întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de dispozițiile art.99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 99 lit. l) din Legea nr.303/2004, modificată prin Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror”.

Pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004, modificată prin Legea nr. 24/2012 este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, procurorul să se imixtioneze în activitatea altui magistrat.

În accepțiunea textului, noțiunea de „imixtiune” cuprinde orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea lor, procurorii sunt independenți, în condițiile legii, indiferent dacă prin actul de imixtiune autorul urmărește sau nu realizarea unui interes.

Având în vedere probatoriul administrat în cauză, Secția constată că pârâtul I. A., la solicitarea expresă a pârâtului H. C., care a și fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, a intervenit de mai multe ori pe lângă procurorul M. M. D. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria S.... în scopul influențării unor măsuri ce se impuneau a fi luate în cursul urmăririi penale pe care aceasta o desfășura în cadrul dosarului penal nr. .../P/2012. Secția constată că și față de pârâtul I. A. DNA - Secția de combatere a corupției a efectuat cercetări cu privire la existența vreunei conivențe infracționale între acesta și pârâtul H. C., însă la finalizarea cercetărilor, relativ la infracțiunea de complicitate la infracțiunea de trafic de influență reținută în sarcina acestuia s-a dispus clasarea cauzei, reținându-se că fapta nu este prevăzută de legea penală, împrejurare față de care a fost sesizată Inspekția Judiciară.

Secția reține că „mesajul” transmis doamnei procuror M. M. D., constând în solicitarea de a nu începe urmărirea penală față de SC O... I... SRL, respectiv de a nu numi un administrator special în condițiile în care procurorul de caz a întreprins toate demersurile și a oferit această posibilitate reprezentanților legali ai SC O... I... SRL, însă aceștia nu s-au conformat, constituie o încălcare gravă a independenței procurorului în gestionarea anchetei pe care acesta urma să o realizeze în cauză. De asemenea, Secția constată că pârâtul I. A. a exercitat o atitudine continuată în scopul de a o determina pe doamna procuror M. M. D. să procedeze într-un mod contrar activităților impuse de soluționarea cauzei. Astfel, acesta s-a deplasat de două ori în biroul procurorului de caz situat în sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria S..., a contactat-o telefonic pe doamna procuror M. M. D., doar ultima discuție a avut loc în biroul său din sediul Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... Având în vedere modalitatea concretă de săvârșire a faptei, Secția va înlătura susținerile apărătorului ales al pârâtului în sensul că doar primul act ar putea constitui faptă ce se circumscrie acestei abateri, restul discuțiilor constituind o provocare din partea procurorului de caz, întrucât în afară de ultima discuție care într-adevăr a avut loc în biroul pârâtului, restul au constituit intervenții ale acestuia, care personal a contactat-o pe doamna procuror M. M. D.. Cu privire la ultima discuție care într-adevăr a avut loc din inițiativa doamnei procuror M. M. D., în biroul acestuia, Secția reține că aceasta a constituit o continuare a discuțiilor anterioare inițiate de pârât prin care nu s-a adus niciun element de noutate.

Totodată, Secția remarcă faptul că față de învinuitul F. Ș. T. și SC O... I... SRL se efectuau cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de ucidere din culpă și infracțiuni prevăzute în legislația privind disciplina în construcții, fapte grave, soldate cu două victime omenești.

De asemenea, mai reține că, intervențiile exercitate de pârâtul I. A. în cadrul dosarului penal nr. .../P/2012 au fost percepute de către doamna procuror M. M. D. ca presiuni și imixtiune în activitatea sa, toate acestea fiind inițiate de pârâtul H. C., care a avut un interes în cauză, dat fiind faptul că prin firma administrată de numitul F. Ș. T., SC O... I... SRL, se efectuau lucrările pentru edificarea imobilului proprietatea sa.

De asemenea, Secția mai reține că toate aceste intervenții au avut loc după ce doamna procuror M. M. D. a început urmărirea penală atât față de învinuitul F. Ș. T. cât și persoana juridică SC O... I... SRL, pârâtul procuror neavând de unde să cunoască acest aspect atâta timp cât cauza se afla la aceasta în regim de urmărire penală proprie.

Totodată, Secția reține că intervențiile pârâtului în activitatea doamnei procuror M. M. D. au avut loc în scopul favorizării numitului F. Ș. T. și a persoanei juridice SC O... I... SRL, al cărui administrator era, persoane față de care se efectua urmărirea penală în dosarul penal nr. .../P/2012, repartizat spre soluționare doamnei procuror M. M. D.. În consecință, va înlătura susținerile pârâtului care, în apărarea sa, a invocat faptul că a procedat la o simplă verificare a stadiului cauzei și a măsurilor dispuse, în baza atribuțiilor de serviciu, la cerera expresă a pârâtului H. C., care nu a dorit să efectueze personal această verificare întrucât era de notorietate faptul că între acesta și doamna procuror M. M. D. era o stare conflictuală.

Secția reține că, în exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, procurorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate, să apere prestigiul justiției printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabili, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social.

Prin urmare, acestuia nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte ori să intervină în activitatea altui procuror, pentru rezolvarea intereselor personale, ale familiei sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis, cu desăvârșire, să se folosească de calitatea lui pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

Prin conduita sa, pârâtul I. A. a încălcat dispozițiile art.11 alin.(3) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care stipulează că „judecătorilor și procurorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă sau să accepte rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori altor persoane, astfel decât în limita cadrului legal. Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă”, cât și pe cele ale art.17 din același cod, care prevede că „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Secția reține totodată că, procedând în maniera descrisă mai sus, pârâtul I. A. a încălcat dispozițiile art. 4 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, conform căreia magistrații sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, cât și pe cele ale art.7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care prevăd că judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor.

Consecința imediată a conduitei pârâtului o reprezintă atingerea adusă principiului independenței procurorului în efectuarea anchetei proprii pe care o desfășura în respectiva cauză, respectiv în adoptarea măsurilor legale care se impuneau a fi luate de către acesta în cauza ce o avea spre soluționare, precum și

afectarea funcției de magistrat, principii ce se regăsesc înscrise în art. 11 alin. (3) din Codul deontologic și art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004.

De asemenea, sub aspectul laturii subiective, Secția reține că pârâtul I. A. a avut intenția de a interveni în activitatea altui procuror în scopul arătat anterior, acceptând ca prin atitudinea sa să aducă atingere principiului independenței procurorului în efectuarea activităților de cercetare penală în cauza ce-i fusese repartizată spre soluționare în regim de urmărire penală proprie.

Pentru aceste considerente, **Secția apreciază că sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002.**

La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pârâtului H. C., în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete în care pârâtul procuror a săvârșit fapta reținută în sarcina sa, gravitatea acesteia, precum și urmările produse.

Astfel, Secția va avea în vedere că pârâtul procuror a nesocotit dispozițiile legale privitoare la confidențialitatea actelor și lucrărilor care au acest caracter, aducând la cunoștința unor persoane astfel de informații. Gravitatea faptei este una ridicată, atâta timp cât pârâtul, în calitate sa de prim procuror, a divulgat date despre o cauză înregistrată pe rolul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., în care persoana vizată era chiar fratele finului său.

De asemenea, Secția va avea în vedere și circumstanțele personale ale pârâtului procuror, respectiv vechimea acestuia în profesie și faptul că până la momentul suspendării din funcție, ca urmare a luării măsurii arestării preventive și ulterior a trimiterii în judecată în stare de arest preventiv pentru săvârșirea unor infracțiuni de corupție, și-a îndeplinit cu conștiinciozitate atribuțiile de serviciu.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând săvârșirea abaterii și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai grele, care să-i atragă atenția asupra abaterii comise și a consecințelor faptei sale.

Ca urmare, față de dispozițiile art.100 lit. d) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea față de pârâtul H. C. a sancțiunii disciplinare constând în **„suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni”**.

La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pârâtului I. A., în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete în care pârâtul procuror a săvârșit fapta reținută în sarcina sa, gravitatea acesteia, precum și urmările produse.

Astfel, Secția va avea în vedere că pârâtul procuror a nesocotit dispozițiile legale privitoare la independența procurorului în soluționarea cauzei ce-i fusese repartizată, intervenind pe lângă acesta pentru a nu lua anumite măsuri care s-ar fi impus în cauză, în scopul favorizării persoanelor cercetate. De asemenea, Secția va avea în vedere că pârâtul I. A. a recurs la intervențiile anterior indicate nu din propria inițiativă, ci la solicitarea expresă a pârâtului H. C., la acel moment prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I.... În acest context va avea în vedere faptul că pârâtul H. C. a fost cel care era interesat de neluarea unor măsuri față de persoana juridică SC O... I... SRL și nu I. A., însă legea sancționează disciplinar și această formă a intervenției.

De asemenea, Secția va avea în vedere și circumstanțele personale ale pârâtului procuror, respectiv vechimea acestuia în profesie, aprecierile pozitive

obținute la evaluări, experiența profesională și faptul că până în prezent și-a îndeplinit cu conștiinciozitate atribuțiile de serviciu. De asemenea, va avea în vedere și faptul că în prezent acesta deține funcția de prim procuror adjunct în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I....

Într-adevăr acesta a mai fost cercetat disciplinar, însă prin hotărârea nr. 9P din 01.10.2014 Secția pentru procurori a dispus respingerea acțiunii disciplinare exercitate de Inspecția Judiciară față de acesta.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, care în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, reținând săvârșirea abaterii și vinovăția pârâtului, precum și legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai ușoare, care să-i atragă atenția asupra abaterii comise și a consecințelor faptei sale.

Ca urmare, față de dispozițiile art.100 lit. a) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea față de pârâtul I. A. a sancțiunii disciplinare constând în „ **avertisment** ”.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Cu unanimitate:

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară

împotriva domnului H. C. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul I....

În baza art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului H. C. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., sancțiunea disciplinară constând în „suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j) din același act normativ, începând cu data la care va expira măsura suspendării din funcție, ca urmare a trimiterii în judecată.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtului H. C. - prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. n) din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu unanimitate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului I. A. - prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul I....

Cu majoritate:

În baza art. 100 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică domnului I. A. - prim procuror adjunct al Parchetului de pe lângă Tribunalul I...a, sancțiunea disciplinară constând în „avertisment”, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. l) din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 decembrie 2014.

Președinte,

Procuror

Procuror –

Procuror -

**Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare aplicate pârâtului
procuror I. A.,**

În raport de situația de fapt reținută anterior, în opinie minoritară, apreciem că se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20 % pe o perioadă de 6 luni”, pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii, trebuie avute în vedere împrejurările, gravitatea concretă și consecințele faptelor săvârșite de pârâtul procuror I. A..

Într-adevăr, nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probatoriul administrat în cauză, însă acestea urmează să fie apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtului procuror.

În egală măsură, la aprecierea sancțiunii, reprezentarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, este relevantă.

Mai mult decât atât, pentru a se realiza rolul educativ și preventiv al demersului disciplinar este nevoie ca sancțiunea aplicată să fie dozată corect în scopul realizării unei corelări juste cu fapta săvârșită.

Astfel, din probele administrate, se reține că pârâtul procuror I. A., la solicitarea expresă a pârâtului H. C., a contactat-o personal, de mai multe ori, pe doamna procuror M. M. D. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria S..., care avea repartizat spre soluționare, în regim de urmărire penală proprie, dosarul penal nr. .../P/2012, privind pe numitul F. Ș. T. și persoana juridică SC O... I... SRL, căreia i-a transmis „un mesaj”, respectiv: solicitarea de a nu începe urmărirea penală față de persoana juridică SC O... I... SRL, iar în caz afirmativ, să nu numească un administrator special. Totodată, rezultă că, pârâtul H. C. a fost cel care a avut un interes în influențarea cercetărilor desfășurate de doamna procuror M. M. D. deoarece acesta se afla într-o relație apropiată cu învinuitul F. Ș. T., administratorul SC O... I... SRL, societate cu care acesta inițiasse lucrările de construcție la imobilul proprietate personală din municipiul S.... De asemenea, se reține faptul că pârâtul H. C. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, în sarcina acestuia reținându-se că în perioada 27.06.2013 – 04.11.2013, a pretins și primit de la numitul F. Ș. T. materiale de construcție în valoare de 51.562,07 lei și manopera unor lucrări de 42.500 lei fără TVA, pentru edificarea imobilului pe care îl construia în municipiul S..., lăsând să se creadă că are influență asupra procurorului M. M. D. din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria S..., în scopul evitării instituirii în cauză a unor măsuri asiguratorii și dispunerii unei soluții favorabile în dosarul penal nr. .../P/2012 în care F. Ș. T. și societatea administrată de acesta SC O... I... SRL aveau calitatea de învinuiți. Prin același rechizitoriu s-a dispus trimiterea în judecată a numitului F. Ș. T. pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență, faptă corelativă infracțiunii reținută în sarcina pârâtului H. C., iar față de pârâtul I. A. s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la săvârșirea complicității la infracțiunea de trafic de influență. Ulterior, prin ordonanța din data de 12.03.2014 - dosarul penal nr. .../P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției

s-a dispus clasarea cauzei privind săvârșirea de către pârâtul I. A. a infracțiunii de complicitate la infracțiunea de trafic de influență, reținându-se că fapta nu este prevăzută de legea penală, împrejurare față de care a fost sesizată Inspekția Judiciară.

Raportat la modalitatea concretă de săvârșire a faptei, rezultă că pârâtul I. A. a acționat repetat, astfel, după prima solicitare care a avut loc în biroul doamnei procuror M. M. D. din sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria S.... acesta a revenit, la scurt timp, atât telefonic cât și la biroul său, doar ultima discuție dintre aceștia având loc în biroul acestuia. Se remarcă astfel insistența pârâtului de a influența ancheta penală, ceea ce este inadmisibil statutului funcției deținute. Susținerea apărătorului său ales, în sensul că ultima discuție ce a avut loc în biroul acestuia a constituit o provocare din partea procurorului de caz, va fi înlăturată întrucât se constată că în cadrul acestei discuții nu s-a adus nici un element de noutate, ci aceasta a constat în aceleași solicitări ale pârâtului, care anterior au fost inițiate de acesta.

De asemenea, va fi înlăturată susținerea apărătorului ales în sensul că nu putem reține abatere disciplinară atâta timp cât pârâtul I. A. nu a urmărit realizarea unui interes acesta fiind urmărit de pârâtul H. C., întrucât în accepțiunea textului legal, noțiunea de „imixtiune” cuprinde orice atingere adusă principiului potrivit căruia, în activitatea lor, procurorii sunt independenți, în condițiile legii, indiferent dacă prin actul de imixtiune autorul urmărește sau nu realizarea unui interes.

De asemenea, va fi înlăturată susținerea apărătorului ales în sensul că în cazul abaterilor disciplinare nu este reglementată procedura participăției întrucât, așa cum rezultă din materialul probator administrat în cauză, pârâtul I. A. a recurs la această intervenție la solicitarea pârâtului H. C., însă decizia finală de a proceda în acest sens i-a aparținut personal, acesta având chiar anumite obligații

în cazul în care refuza expres solicitarea pârâtului H. C.. De asemenea, se remarcă că acesta părea interesat de respectiva cauză și de măsurile care urmau a fi dispuse și în scopul de a obține cât mai multe informații a discutat chiar noțiuni teoretice despre cauză, lăsând-o pe doamna procuror M. M. D. să creadă că astfel o ajută în soluționarea cauzei, în condițiile în care nu cunoștea speța.

În consecință, intervențiile repetate ale pârâtului I. A., în condițiile în care procurorul de caz începuse urmărirea penală față de SC O... I... SRL prin rezoluția din data de 27.08.2013, iar ulterior a întreprins toate demersurile legale și a oferit posibilitatea reprezentanților legali ai SC O... I... SRL să-și desemneze mandatar, însă aceștia nu s-au conformat, constituie o încălcare gravă a principiului independenței procurorului în administrarea anchetei penale pe care acesta urma să o realizeze în cauză. Totodată, se reține că, în realitate, aceste intervenții au avut loc după ce doamna procuror M. M. D. a început urmărirea penală atât față de învinuitul F. Ș. T. cât și persoana juridică SC O... I... SRL, această situație neputând fi cunoscută de către pârâtul procuror deoarece cauza se afla la aceasta în regim de urmărire penală proprie.

Totodată, se remarcă faptul că față de învinuitul F. Ș. T. și SC O... I... SRL se efectuau cercetări sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni grave, respectiv: infracțiunea de ucidere din culpă și infracțiuni prevăzute în legislația privind disciplina în construcții, fapte soldate cu două victime omenești, de care pârâtul I. A. a avut cunoștință, așa cum a susținut cu ocazia audierii cazul fiind mediatizat în presa locală.

De asemenea, mai reține că, intervențiile exercitate de pârâtul I. A. în cadrul dosarului penal nr. .../P/2012 au fost percepute de către doamna procuror M. M. D. ca presiuni și imixtiune în activitatea sa și au avut loc în scopul favorizării numitului F. Ș. T. și a persoanei juridice SC O... I... SRL.

În consecință, va înlătura susținerile pârâtului care, în apărarea sa, a invocat faptul că a procedat doar la o simplă verificare a stadiului cauzei și a măsurilor dispuse, în baza atribuțiilor de serviciu, la cererea expresă a pârâtului H. C., care nu a dorit să efectueze personal această verificare întrucât era de notorietate faptul că între acesta și doamna procuror M. M. D. era o stare conflictuală.

În exercitarea atribuțiilor profesionale, cât și în afara acestora, procurorul este dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lui în funcție și în societate, să apere prestigiul justiției printr-o comportare adecvată în relațiile cu justițiabili, cu colegii, cu reprezentanții celorlalte organe ale statului, cu întregul corp social.

Prin urmare, acestuia nu-i este îngăduit să pretindă sau să accepte ori să intervină în activitatea altui procuror, pentru rezolvarea intereselor personale, ale familiei sau ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, fiindu-i interzis, cu desăvârșire, să se folosească de calitatea lui pentru a obține avantaje sau priorități în rezolvarea unor astfel de interese.

Prin conduita sa, pârâtul I. A. a încălcat dispozițiile art.11 alin.(3) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care stipulează că „judecătorilor și procurorilor le este interzis să intervină pentru soluționarea unor cereri, să pretindă sau să accepte rezolvarea intereselor personale sau ale membrilor familiei ori altor persoane, astfel decât în limita cadrului legal. Imixtiunea în activitatea altor judecători și procurori este interzisă”, cât și pe cele ale art.17 din același cod, care prevede că „judecătorii și procurorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în funcție și în societate”.

Reține totodată că, procedând în maniera descrisă mai sus, pârâtul I. A. a încălcat dispozițiile art. 4 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, conform căreia magistrații sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și

libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, cât și pe cele ale art.7 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, care prevăd că judecătorii și procurorii au îndatorirea să promoveze supremația legii, statul de drept și să apere drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor.

Consecința imediată a conduitei pârâtului o reprezintă atingerea adusă principiului independenței procurorului în efectuarea anchetei proprii pe care o desfășura în respectiva cauză, respectiv în adoptarea măsurilor legale care se impuneau a fi luate de către acesta în cauza ce o avea spre soluționare, precum și afectarea funcției de magistrat, principii ce se regăsesc înscrise în art. 11 alin. (3) din Codul deontologic și art. 64 alin. (3) din Legea nr. 304/2004.

De asemenea, sub aspectul laturii subiective, se reține că pârâtul I. A. a avut intenția de a interveni în activitatea altui procuror în scopul arătat anterior, acceptând ca prin atitudinea sa să aducă atingere principiului independenței procurorului în efectuarea activităților de cercetare penală în cauza ce-i fusese repartizată spre soluționare în regim de urmărire penală proprie.

În aceste condiții, la aplicarea sancțiunii, trebuie să se aibă în vedere, alături de circumstanțele reale și împrejurările concrete de săvârșire a faptei identificate de cercetarea efectuată în cauză, atât în fața Inspecției Judiciare cât și în fața Secției, și de circumstanțele personale ale pârâtului, dar și de consecințele negative ale abaterii disciplinare săvârșite. Vechimea în profesie a pârâtului, aprecierile pozitive obținute la evaluări, aspectele învederate privind cariera profesională, în cursul căreia , în prezent deține funcție de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul I..., precum și gradul de pregătire profesională, au o mare relevanță, însă, raportat la gravitatea faptei comise nu pot să-l îndreptățească la aplicarea unei sancțiuni mai ușoare. Dimpotrivă, cu o

asemenea vechime și pregătire în funcția de procuror – în prezent cu funcție de conducere - prin experiența acumulată, ar fi trebuit să cunoască și să respecte normele legale și deontologice care guvernează această activitate. De asemenea, va mai avea în vedere faptul că acesta a mai făcut obiectul unei cercetări disciplinare, acțiunea disciplinară exercitată față de acesta fiind respinsă de către Secția pentru procurori în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii.

În consecință, apreciem că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai aspre, de natură a-l atenționa pe pârâțul procuror cu privire la conduita sa viitoare.

Față de dispozițiile art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciem că, relativ la abaterea disciplinară deduse judecății, în considerarea prevederilor art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, se impune aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20 % pe o perioadă de 6 luni”.

Procuror –

Procuror -